

М. В. Іванюк

Гулей Фрозина Тодорівна

ГУЛЕЙ Фрозина Тодорівна (06. 10. 1930, с. Черногузи, нині Вижниц. р-ну Чернів. обл. – 10. 12. 2013, там само) – майстриня художньої вишивки та писанкарства. Заслужений майстер народної творчості України (1999). Освіта середня. Працювала на Чернів. худож. ф-ці (1962–78). Вишивала хрестиком, низинкою настилом, ручним гаптуванням чол. і жін. сорочки, рушники, блузи, скатертини, серветки, простирадла. Учасниця обл., всеукр. та зарубіж. мистецьких виставок від 1955. Персон. – у Москві (1987), Чернівцях (1989, 1998), Києві (1989), Вижниці (1992, 1999, 2004). Серед робіт: подушечки – «Нареченому», «Вижницька мозаїка», «Буковинка», «Дівочий сон», «Гусяча лапка» (усі – 1984–90); жін. сорочки – «Молода ґаздиня» (1994), «Фестивальна» (1996), «Парасочка» (2002); доріжка «Зорі над Карпатами» (1995); спідниця «Гуцулочка» (1998); серветка «Кучерява». Пише вірші, записує зразки усної нар. творчості, опубл. у зб. «Буковинські народні пісні» (К., 1963). У 1986 у с. Черногузи організувала ансамбль «Молодички-жартівнички». У записах Г. видано зб. «Заспіваймо пісню, гуцули-краяни» (Вижниця, 2002). Вироби зберігаються у Шевченків. нац. музеї-заповіднику в Каневі (Черкас. обл.), Музеї Т. Шевченка в Палермо (Італія), Музеї писанки в Торонто, Музеї українознавства в Мюнхені.

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Кащенко О. Мамина пісня // СВ. 1988, 13 листоп.;
2. Іванюк М. Літературно-мистецька Вижниччина: Біобібліогр. довід. Вижниця, 2001;
3. Гулей Ф. Вельмишановні добродії! // КіЖ. 2003, 2 квіт.

Бібліографічний опис:

Гулей Фрозина Тодорівна / М. В. Іванюк // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24587>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).